

Zberný dvor ako investícia roka

Mikuláš prišiel do kostola

str. 9

Pozemkové úpravy sú hotové

str. 5

Obec kúpila sypač za traktor

str. 4

Myslime na šťastie druhých

Milí spoluobčania, chcem vám veľmi pekne poďakovať za čas strávený pri čítaní týchto riadkov. Ani v roku 2024 sme nezaspali na vavrínoch. Pustili sme sa ešte intenzívnejšie do práce pre obec. Pevne verím, že hmatateľné výsledky našej každodennej vytrvalej práce ste pocítili aj na kvalite svojho života. Ďakujem všetkým zamestnancom obce za ich prácu a nasadenie, poslancom obecného zastupiteľstva za konštruktívne rokovania na zasadnutiach obecného zastupiteľstva a snahu spoločne posunúť našu obec krok po kroku vpred. Bez dobrého tímu a vzájomnej komunikácie by sa posúvala naša obec vpred len veľmi ťažko.

Milí spoluobčania, o chvíľu sú tu Vianoce. Pôjdeme k vianočnému stromčeku a budeme sa pozerať ako naše darčeky vyčaria radosť v očiach najbližších. Nie nadarmo stará múdrosť hovorí, že najnešťastnejší ľudia sú tí, ktorí myslia na svoje šťastie a tí najšťastnejší myslia na šťastie druhých.

Želám vám, aby ste pocítili šťastia, ktoré zažívate počas Vianoc, zažívali počas celého roka. Prajem vám, aby ste pod stromčekom našli lásku, pohodu aj porozumenie. Šťastné a veselé Vianoce vinšujem.

Bc. Rastislav Suroviak
starosta obce

Zberný dvor – investičná akcia roka

Druhú polovicu roka 2024 sme všetky sily sústredili na dokončenie nového zberného dvora, čiže totálnej rekonštrukcie bývalého JHR skladu na zberný dvor. Toto dielo sa nám podarilo, môžeme mu pokojne hovoriť investícia roka.

Pri výstavbe zberného dvora sa nám podarilo komplexnou rekonštrukciou zhodnotiť budovu postavenú v 70.-tych rokoch minulého storočia. Stála tu na vyšnom konci dlhé roky neovakovaná, prakticky v pôvodnom stave, akurát poznačená 60 rokmi využíva-

nia. Steny krivé, tejto krivosti sme sa prispôbili, nič iné nám neostávalo. K tomuto poznamenám malú príhodu. Keď sa k nám prišiel pozrieť poľský podnikateľ, ktorého sme pozvali na obhliadku, aby nám prišiel porobiť na stavbe omietky, na konci povedal, že sa ozve. Už sa ale neozval, lebo videl, že to nebude jednoduchá práca... Všetko sme teda zabezpečili vlastnými silami prostredníctvom obecného sociálneho podniku,

okrem strechy a leštenej podlahy. Omietať sme porobili sami, potáhali novú elektriку, urobili zateplenie, podhľady, sádrokartóny, všetko... A vyzerá to teraz k svetlu.

Zberný dvor má plochu 20 x 11 m. Podlahy sú z lešteného betónu, po ktorom je jednoduchá manipulácia s kontajnermi na kolieskach. Podobne, s „paleťákom“ vieme presúvať materiál podľa potreby.

Po ukončení stavebných prác sme sem umiestnili a zaparkovali z techniky všetko, čo sme pomestili. V jednej časti budovy sme vytvorili vlastný zberný dvor. Sem môžu obyvatelia obce zatiaľ bezplatne odvieť vytriedené zložky odpadu, ktoré zbierame. Prevádzkový poriadok zberného dvora je na našej stránke, je tam zverejnené všetko, čo treba. Nebudeme tolerovať také, že niekto donesie celý gauč a nechá ho tam, aby sme my s ním mali ešte pár hodín roboty. Tým pádom je to už spoplatnená služba, lebo separáciu potom musíme zase zabezpečiť našimi pracovníkmi. Treba gauč, rozobrať a rozdeliť na drevné časti, kovové časti, plasty... Ak niekto donesie už roztriedený a rozobratý gauč, je tam určený za-

mestnanec, molitan, železo, drevo poukladá do určeného priestoru. Vtedy je uloženie odpadu „zadarmo“. Inak, ako som hovoril, bude jeho uloženie a ďalšie spracovanie spoplatnené. Aby sa ľudia naučili triediť. Ak

nemajú možnosť, alebo nemajú čas, musia si priplatiť.

V jednej časti zberného dvora sme zriadili aj menšiu dielničku, kde majú chlapi potrebné náradie. Ešte nám treba aj vybaviť a opraviť montážnu jamu, aby ak bude treba niečo opraviť, bola poruke tak, ako treba. Potom už nám treba doriešiť len príjazdovú plochu medzi cestou a budovou zberného dvora a konečné terénne úpravy.

Všetko, čo sa týka investície realizovanej cez získanú dotáciu z Environmentálneho fondu, máme hotové, vyúčtované, preplatené, môžeme povedať, že je to uzavretý projekt, teraz budeme ešte pravidelne musieť na ministerstvo dodávať monitorovacie správy.

Celkové náklady investície dosiahli 176 tisíc eur, z toho 150 tisíc eur sme mali zo získanej dotácie. Všetko sme ale zaplatili obecnému

sociálnemu podniku, ktorý zabezpečoval práce aj materiál. Takže vytvorený zisk, ktorý by inak išiel inej dodávateľskej firme, takto ostal v obci.

Nový zamestnanec obecného sociálneho podniku

Naši obyvatelia určite zaregistrovali, že do majetku obce pribudlo kvantum techniky. Na prácu so všetkými novými autami a technikou sme museli získať spôsobilého zamestnanca. Vo výberovom konaní sme teda prijali do pracovného pomeru Jána Suroviaka, ktorý sa stal technický pracovník, vodič. Je to šikovný

chlap, ktorý aj pozvára, povoží, vybagruje, odhrnie sneh. V obecnej eseročke – obecnom sociálnom podniku, máme momentálne troch zamestnancov. Roboty stále dosť, počnúc údržbou verejných priestranstiev, obecných budov a zariadení a prácou na investičných projektoch končiac.

Kúpili sme sypač za traktor na posyp miestnych komunikácií

Aj vďaka zisku z Obecného podniku Pribiň s.r.o., r.s.p. sa nám podarilo zakúpiť sneho-

vé rezače a sypač za traktor na posypovanie miestnych komunikácií. Snažíme sa kráčať

s dobou a investovať do mechanizácie obce, aby sme naplno využili stroje, ktoré už máme v obci k dispozícii. Dúfam, že to všetko bude fungovať ako má a my budeme mať nielen dobre odhrnuté a posypané komunikácie, ale aj ušetríme na posypovom materiáli. Samozrejme tento posypový materiál bude rozmiestnený aj v nádobách na posyp a bude slúžiť v prípade potreby.

Prosím ľudí, aby boli trpezliví, pokiaľ zosúladieme proces odhrňania snehu a posypovania miestnych komunikácií. Zároveň prosím nielen ja, ale aj dopravná polícia v Dolnom Kubíne, aby neparkovali svoje vozidlá na miestnych komunikáciách alebo v ich tesnej blízkosti. Môže totiž dôjsť k ich poškodeniu pri zimnej údržbe ciest nielen z našej strany, ale aj zo strany Správy ciest ŽSK Dolný Kubín, ktorá bude takéto vozidlá nahlasovať priamo Policajnému zboru v Dolnom Kubíne. Myslím že u nás na dedine máme všetci dostatočne veľké dvory, kde si môžeme svoje autá zaparkovať!

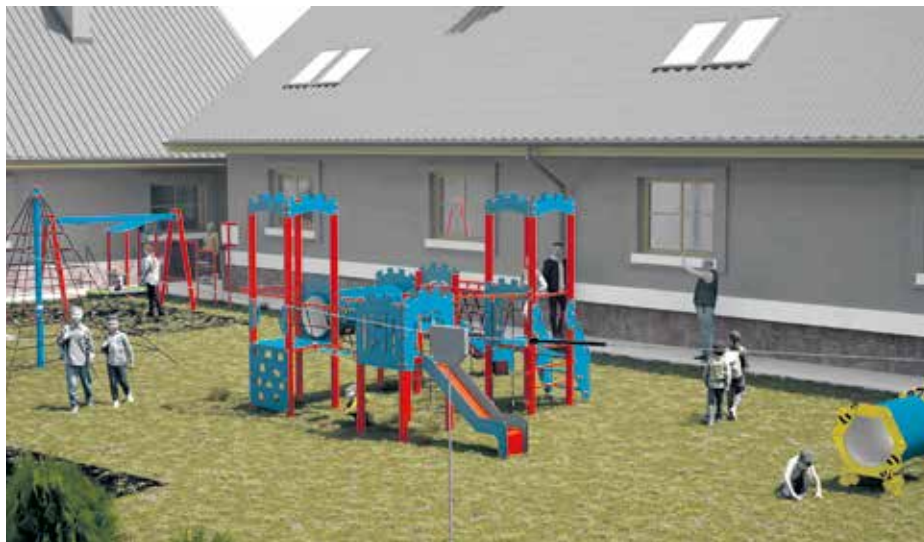

Ihrisko pre všetky deti postavíme na jar

Na budúci rok už máme naplánované ďalšie práce, takže využitá bude každá ruka. Z jari začneme stavať detské ihrisko, na ktoré sme už získali dotáciu dávnejšie. Keďže sme však mali rozrobené ďalšie projekty, teraz prichádza čas na ihrisko pre všetky deti.

Gro ihriska budeme stavať pri materskej škole. Umiestnime sem hracie prvky pre mladšie deti cca do 8 rokov. Pribudnú sem preliezačky, šmýkačky, kolotoč, všetko v prevedení z „antivandal“ materiálov.

A chceme umiestniť niekoľko fit prvkov aj ku altánku v strede obce, kde nám teraz deti šplhajú po strechách a stromoch. Potom môžu posilňovať svaly aj na fit strojoch.

V januári bude nový stav po pozemkových úpravách zapísaný do katastra nehnuteľností

A musíme začať robiť rigoly popri cestách, keďže sme sa po rokoch práce dopracovali k ukončeniu pozemkových úprav. Momentálne zapisujeme vytýčené parcely do katastra. Od 7. októbra platí na zápisy „stop stav“, bude tak 90 dní. Za ten čas prebehne ešte kontrola všetkých dát, a hneď po novom roku bude platiť už nový stav. Teda majitelia pozemkov v lokalitách Poľana, Pálenice a Podleština už budú mať parcely zapísané v C-stave a v 1/1.

Majitelia si samozrejme už svoje pozemky aj v teréne vyznačili všelijakými tyčami, kolíkmi a pod. Tým pádom ich upozorňujem, aby sa o svoje pozemky aj náležite starali, teda bude ich treba aj vykosiť. Dedina sa nám teda, čo sa týka výstavby, postupne rozťahne v troch lokalitách. Tu majú budúci stavebníci k dispozícii cca 200 stavebných pozemkov. Čiže, od budúceho roka nám bude treba po kúskoch a krokoch pracovať na potrebnej infraštruktúre. Tam čosi zrovnať, tam urobiť vjazd ku pozemkom, položiť odvodnenie, ... Čo budeme vedieť a môcť, to urobíme vlastnými silami, čo nie, tam si zavoláme na pomoc externé firmy.

Podľa osobnej skúsenosti môžem povedať, že medzi ľuďmi vládne po ukončení pozemkových úprav spokojnosť, aj keď ani tu sa úplne dokonale nedalo vyhovieť každému. Myslím, že súčasný stav s pozemkami v uvedených lokalitách je vo všetkých prípadoch lepší ako bol predtým.

Projekt výstavby vodovodov

Ako prvé sa z infraštruktúrnych projektov v nových stavebných obvodoch sústredíme a projekčne pustíme do vodovodu. Všetko čo je ako prvé pre stavebníka dôležité? Voda a električka. Dali sme teda vypracovať projekt na rozšírenie verejného vodovodu. Zadalí sme úlohu projektantovi, v maximálnej rýchlosti zháňame „vyjadrovačky“ k územnému

konaniu od všetkých účastníkov konania, teda organizácií, ktoré sa ku výstavbe vodovodu vyjadrujú. Následne popracujeme na vodoprávnom povolení. Do všetkých nových lokalít nám treba potiahnuť takmer 3,5 kilometra vodovodu a náklady na to sú napočítané na 1,5 milióna eur. Jasné, že v takejto podobe by sme to vedeli zabezpečiť iba cez dotáciu. Ideme preto do žiadosti na ministerstvo životného prostredia. Pripravíme potrebnú dokumentáciu a podáme žiadosti o dotáciu do druhého kola výzvy zameranej na odkanalizovanie Oravy a výstavbu vodo-

vodov v našom regióne. Dotačná výzva by mala byť vyhlásená na jar budúceho roka.

Uvidíme, či dotáciu získame alebo nie. Ak nie, projekt je nastavený tak, že je ho možné robiť aj po etapách, teda by sme mohli pokračovať aj postupnými krokmi v lokalitách, v ktorých by to bolo najefektívnejšie. No a potom príde na rad električka, tá je však viacmenej v kompetencii energetikov. Aj tu však treba poskytnúť maximálnu súčinnosť obce.

Výstavba rigola pri ceste do Pucova

Je dobre, že nám vychádzajú žiadosti o dotácie, robíme na investičných projektoch, staviame stavby, rekonštruujeme, pribúda technika,... Na druhej strane robota v dedine neubúda a teda ani bežná údržba nepočká. Aj tu sa snažíme robiť, koľko utiahneme.

Rozvoj prináša aj viac údržby a väčšiu výmeru obhospodarovanej plochy dediny, sú to starosti, ale príjemné starosti ... Keď sme dorobili sklad, tak sme začali s prácou na kanály od križovatky popri ceste na Pucov. Ten sme zatrubnili, do zeme sme uložili tristovky rúry a na vrch sme poukladali naše betónové žľaby. Stihli sme to práve včas. Tiež pekná robota, v niektorých miestach sa nám takto riadne rozšírila cesta až o 1,5 – 2 metre. Dohromady sme postavili asi 50 metrov nového kanála. Práce sme

vykonali s chlapmi z obecného sociálneho podniku.

V altánku v centre obce sme menili oceľové stĺpiky spojené reťazami, ktoré niekto pravidelne autom roztrhol. Tak sme skúsili osadiť veľké skaly, zo Zuberca, na tie si vodiči vari dajú väčší pozor.

A spomeniem aj osadenie dvoch solárnych lúčov pri hlavných schodoch obecného cintorína. Lampsy sme postavili na skúšku, svietia pekne do desiatej.

Údržbu obce musíme zabezpečovať súbežne s investičnými akciami

Pre obec bude slúžiť aj Seat Leon

Dostali sme do užívania „nové“ auto Seat Leon 1.8 TSI. Ešte má rok technickú, je aj so zimnými pneumatikami, jazdí výborne. Získali sme ho ako nadbytočné z Centra pre výskum detskej psychológie a patopsychológie patriace pod ministerstvo školstva. Má najazdených 240 tisíc km. Felíciu sme posunuli chlapom, nech na nej dojazdia, naša zamestnankyňa Lucia má Citroen, na ktorom vozí obedy.

Uvítali sme pána farára Dušana Škrabeka

Z farnosti nám odišiel pán farár Peter Palider, a privítali sme jeho nástupcu pána farára Dušana Škrabeka. V materskej škole došlo tiež k personálnym zmenám, momentálne je jej riadením poverená Domini-

ka Klocháňová. Prišla aj ďalšia pani učiteľka Erika Šimkovičová z Chlebníc. Takže tento školský rok sme začali s celkovo obmeneným pedagogickým zborom.

Mrkvárske hody na výbornú, na rok ich ešte vylepšíme

Naša najväčšia spoločenská akcia, Mrkvárske hody, dopadli tento rok výborne. Do súťaže o najväčšiu mrkvu sa prihlásilo opäť dostatok pestovateľiek a pestovateľov, taktiež súťaž o najlepší mrkvový recept sa odohrala vo výbornej konkurencii. Menšou chybičkou krásy sa stala slabšia návštevnosť v rámci folklórnej časti programu, kde vystupovalo 5 folklórnych skupín. Potom sme už mali priestor pred pódium úplne plný, to už ale ľudí bavili Kašubovci. Výborný bol aj náš Šinal band. Ale mohli by sme viac podporiť aj prezentujúcich sa folkloristov. Budúci rok niečo vymyslíme, aby sme zatraktívni aj prvú polovicu tejto našej obecnej slávnosti. Chceme jej dodať novej šťavy a energie.

Plný dom na Dni dôchodcov

Deň dôchodcov, to sme mali plný dom. Výborný program, opäť nesklamali naši škôlkari, pani učiteľky s nimi nacvičili výborný program. Rovnako výborne nás bavili deti dochádzajúce do Základnej školy v Oravskom Podzámku, naši folkloristi z Pribiša a

ďalší účinkujúci. Programu tak akurát. Dôchodcovia prišli v hojnom počte, ako pozornosť sme im venovali po flaštičke medu, koláč, kávu, aj po pohárik. Chválím, že nás prišli pozrieť v tak hojnom počte, veď sa to všetko robí pre nich. Aj program nacvičujú deti, aby sa im ukázali, aj my z obce pripravujeme všetko tak, aby sa na stretnutí cítili dobre. Takto to je potom pre obe strany o to krajší zážitok.

Sv. Mikuláša uvítali v Kostole sv. Kataríny Alexandrijskej v Pribiši

Po dlhšej dobe sme privítali sv. Mikuláša v našom malom Kostole sv. Kataríny Alexandrijskej v Pribiši. Prišlo veľa detí, ktoré mali pre sv. Mikuláša pripravené rôzne básničky a pesničky. Mikuláš všetkých pochválil, povedal deťom čo je nové vo svete a vyslovil túžbu, aby si niektorý z chlapcov vybral ako svoje budúce povolanie - to kňazské. Veľmi dobre si totiž pamätá na vysviacku zatiaľ jediného pána farára z našej obce Jaroslava Suroviaka. Zároveň privítal v našej farnosti nového pána farára Dušana Škrabeka. Nakoniec odmenil všetky zúčastnené detičky sladkými mikulášskymi balíčkami. Chcel by som sa aj z tejto pozície poďakovať pánu farárovi Dušanovi Škrabekovi, ktorý sa výraznou mierou zaslúžil o zorganizovanie tejto miljej akcie pre deti a ďakujem mu aj za to, ako s nimi pracuje a učí ich poznaniu tajomstiev našej cirkvi aj počas všedného týždňa.

Rastislav Suroviak

Futbalové plusy a mínusy

Zjari sme zabezpečili pieskovanie futbalového ihriska. Trávník dostal potrebnú regeneráciu, na akciu som získal sponzora. Futbalisti sa tešili, máme teraz oveľa lepší trávník. Výkon našich chlapcov išiel počas tohto ročníka o niečo dole, hlavne výsledkovo, ale druhý rok po postupe je pre každé mužstvo náročnejší.

Čo je však ozajstný problém v rámci futbalu? Peniaze by sme vari našli, aj podpora obce a fanúšikov je veľká, ale nemáme

ľudí, organizátorov. Dianie na takejto úrovni, navyše, ak máme v hre aj mládežnícke kolektívy, nemôže dokola zabezpečovať pár ľudí, starosta a ešte dvaja. Je to priam fyzicky nemožné. V stredu zápas s U11, v piatok dohrávka s U13, v sobotu normálny hrací deň U13 a v nedeľu A mužstvo. Treba byť na ihrisku hodinu pred a hodinu po zápase, počas zápasu robiť hlásateľa, videozáznam, zápis, v pondelok potom treba doručiť videozáznam .... To nie je možné robiť dlhodobo. To musí uznať každý. Mali by to robiť aspoň desiaty ľudia. Teda, kto má chuť a čas, nech sa ohlásí, budeme radi každej pomocnej ruke.

Rastislav Suroviak

Narodili sa:

Ráchel Kostrošová,
Dorotka Suroviaková

Najstarší muž:

Kováčik Ján (23.02.1937)

Najstaršia žena:

Brieniková Klementína (19.06.1937)

Pokoj

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Luk 2,14)

Takto, moji milí rodáci, spievali anjeli pri narodení Ježiša Krista v Betleheme pred viac ako 2000 rokmi. My v súčasnosti žijeme v nepokojných časoch a preto je podľa mňa téma pokoja veľmi aktuálna.

Môžeme povedať že ten pravý, hlboký, vnútorný pokoj je vzácny a nedostatkový tovar. Nie je v našich silách aby sme ho zachytili, zastavili čas a zabezpečili si tak jeho trvalosť alebo udržateľnosť. V skutočnosti je tomu tak, že uprostred neustále prítomného zmätku zažívame len akési záblesky pokoja. Mnohí súčasní odborníci z rôznych smerov ľudskej činnosti sa zhodujú na niektorých znepokojujúcich znakoch našej doby, do ktorej ľudstvo dospelo: jedná sa o konflikt civilizácií, schopnosť ľudstva uviesť svet do seba deštrukcie (vedeckej, technologickej, ekologickej), nebezpečenstvo nepredvídateľne sa šíriacich pandémieí, demografickú krízu (vymieranie na západe, preľudnenie na východe a v 3. svete), oslabenie morálnej štruktúry a dramatickú stratu sociálneho cítenia ľudí (človek sa nemôže spoľahnúť na druhého človeka ani na spoločenstvo druhých ľudí).

Otázka, čo bude s ľudstvom všeobecne, sa však znepokojivo vkráda aj na osobnej úrovni. Aj každý z nás sa určite pýtame: „Čo bude so mnou?“ Globálne problémy, ktoré často vedú k úteku z verejného priestoru a uzavretiu sa do svojej súkromnej „izby“, nedávajú človeku pokoj ani v súkromnom priestore, pretože si čoraz viac uvedomujeme, že pokoj jednotlivca závisí od pokoja celku. Pokoj chýba na všetkých úrovniach ľudských vzťahov – vo vzťahu k Bohu, iným ľuďom, vo vzťahu k prírode a dokonca aj vo vzťahu k sebe samému.

Súhrn všetkých týchto vecí vytvára bytostný nepokoj, strach, teda nepokoj, ktorý je ťažké pomenovať. Tento znepokojujúci stav sprevádza ľudstvo od nepamäti. Pokiaľ siahajú ľudské záznamy do minulosti, objavujú sa podobné ľudské obavy, otázky a zápasy. To, čo je v našej dobe nové, je globálny rozmer tohto stavu. Prvýkrát v histórii má ľudstvo prostriedky na celkové sebazničenie a čo je na tom ešte znepokojujúcejšie je to, že o tom aj vie.

Určite si mnohí z vás položia otázku: Čo s tým robiť? Je vôbec možné niečo s týmto stavom urobiť? V nedávnej minulosti sa uskutočnili experimenty, ktoré vychádzali z predpokladu, že človek je bytosť, ktorá sa správa (učí, myslí, upravuje svoje správanie atď.) podľa istých vopred daných vzorcov či mechanizmov. Z toho vyplýva snaha nájsť správny mechanizmus alebo kombináciu mechanizmov – politických, ekonomických, sociálnych, psychologických atď. – ktoré by zabezpečili aj trvalý mier.

Mnohí však už podobným projektom neveria. Nič udržateľné neexistuje, žiadny pokoj

rok ani rozvoj, a tobôž žiadny trvalý mier. Je to mýtus, alebo zbožné, neuskutočniteľné prianie. Neexistuje žiadne riešenie. Nie je preto prekvapujúce, že mnohí ľudia sa obracajú k dočasným možnostiam, o ktorých síce vedú, že sú dočasné, ale ktoré na istý čas fungujú a tak aspoň na chvíľu rozptýlia znepokojujúce myšlienky. A v umení tohto rozptyľovania, ktoré by poskytlo vyťaženej zabudnutie, sme ako ľudstvo dosiahli úplné majstrovstvo. Problém s božstvom zábavy a inými rozptyľujúcimi alternatívami však spočíva práve v jeho dočasnosti. Neprináša trvalý vnútorný pokoj.

Odpoveďou na problém nepokoja, ktorú predstavuje kresťanstvo, je tak trochu iná. Vychádza z odlišných predpokladov. Príčinou všetkého nepokoja je odcudzenie sa človeka svojmu Stvoriteľovi. Pravdy kresťanskej viery nám hovoria, že človek vie, čo je pokoj (blaženosť, harmónia), pretože bol pre tento stav stvorený Bohom, ktorý je pôvodcom všetkého pokoja. Poslaním a konečným cieľom človeka je žiť v pokoji so svojím Bohom. Ale pretože sa človek od Boha odvrátil, medzi Bohom a človekom vzniká akási priepasť odcudzenia; človek sa tvári tak, že svojho Stvoriteľa nepotrebuje. Je ako vzdorovitý tínedžer, ktorý posieľa svojho rodiča preč, keď mu niečo vytýka. Biblia túto vzburu, toto odcudzenie, túto priepasť nazýva hriechom a ten je jadrom všetkých ľudských nepokojov.

Pretože sa človek svojím odmietnutím Boha odrezal od zdroja pokoja, nemá a nemôže mať pokoj vo vzťahoch s druhými, s prírodou, dokonca ani vo svojom vnútri. Bez zmierenia so svojím Nebeským Otcom a Stvoriteľom, mu bude vždy niečo chýbať, aj keď bude mať všetky peniaze, pôžitky alebo úspechy tohto sveta. Bez ohľadu na to, čo veľkého dosiahne, vždy bude cítiť, že mu niečo chýba. Svätý Augustín o tom hovorí: „Bože, stvoril si nás pre seba a nepokoj-

né je naše srdce, kým nespočinie v tebe.“

Obrazne povedané, priepasť odcudzenia preklenul svojím príchodom na tento svet Ježiš Kristus. On sa stal akoby mostom medzi človekom a Bohom. Pre človeka neexistuje väčšie dobrodružstvo, ako vydat sa práve s ním na cestu cez priepasť vlastného hriechu, na cestu prekonávania vlastnej pýchy, sebeckta, lenivosti atď. Nikto iný by nás na túto cestu nemohol zaviesť; len on má moc zvíťaziť nad zlom, hriechom a smrťou.

Je to náročná cesta, pretože je cestou priznania si svojej nedo-

statočnosti, vyznania hriechov a pokánia. Človek takto pochováva svoje hriešne ja, a táto činnosť nikdy nie je ľahká. Je to najdramatickejšie dobrodružstvo života, ale je to cesta pokoja, pretože je to cesta zmierenia. Sám Boží Syn zmieruje človeka s jeho Stvoriteľom. Biblia opisuje tento stav zmierenia s Bohom ako „pokoj prevyšujúci každé chápanie“.

Je to niečo, o čom nemôže byť niekto len tak presvedčený. Treba, aby tomu človek uveril, zo všetkých síl sa do toho pustil, aby to uskutočnil a zažil to. A ten, kto túto cestu podstúpil, o tom môže druhým svedčiť. Až keď sa človek s vierou obráti k Bohu, zažije pokoj, ktorý predtým nepoznal a ktorý sa nedá s ničím porovnať ani nahraďiť. Neznamená to, že od tej chvíle človek prestáva vnímať skutočnosť, alebo prestane mať starosti či problémy, ale znamená to že uprostred všetkých starostí tohto sveta a napriek nim, zažíva ten pravý, vnútorný, bytostný pokoj.

A tak si môžeme uvedomiť, že trvalý, večný pokoj je možný. Prostredníctvom viery nie v seba samého, ale v Ježiša Krista, ktorý je najlepším sprievodcom človeka na ceste k trvalému pokoji. Chceme vám všetkým zo srdca popriať tento pokoj. Ale nielen ho popriať, ale aj vás k nemu pozvať. Tento pokoj nie je samozrejmosťou, treba sa oň usilovať a prvým krokom v tomto úsilí je priznanie vlastnej viny: „Ja som ten, kto svojou troškou prispel k znepokojivému stavu vecí.“ Takto sa človek začína očisťovať, zmieruje sa s Bohom, a ak žije v zmierení s Bohom, je schopný žiť i v úsilí o zmierenie s ostatnými ľuďmi, a môže sa tak stávať šíriteľom pokoja. Som presvedčený, že presne toto všetci potrebujeme – ako ľudstvo i ako jednotlivci.

O. Jaroslav,
bosý karmelitán, Slaný

Prihovor duchovného otca

Milí bratia a sestry a ctení obyvatelia obcí Pucov, Pribiš, Pokryvač a Srňacie, počas Vianočných sviatkov je v mnohých farnostiach, vrátane tej našej, zaužívaná pekná tradícia jasličkových pobožností. Ich obsahom sú neraz nádherné slová a piesne o Sv. rodine, o narodení Ježiša a o udalostiach v mestečku Betlehem.

Medzi takéto duchovné vianočné klenoty patrí aj hraná scénka o tom ako Sv. rodina klope na dvere domov a hľadá nocľah v meste Betlehem. Spievaná scénka, v dialogickom prevedení, začína slovami: „Kto klope tam?“ „My dvaja chudobní“. „Čože vám dám?“ „Len nocľah chatrný. Prosíme vás ponížené, z ďalekej sme prišli zeme“. „Ja neznám vás“. „Dnu pustte, pustte nás!“ Podaromná je vaša reč, nieto miesta, choďte preč!“ Dej pokračuje opakovaným klopaním Sv. rodiny na ďalšie dvere príbytkov v Betleheme a v podobnej konverzácii. Dvere sa však ani v jednom dome pre Sv. rodinu neotvoria. Ostanú zatvorené a domáci neskrývajú svoj hnev, že si niekto „zvonka“, v nočných hodinách, dovolil narušiť ich pokoj a pohodlie.

Krátka scénka svojim obsahom sprítomňuje na jednej strane bezmocnosť Sv. rodiny pri hľadaní príbytku a na druhej strane chlad a tvrdosť srdc ľudí, ktorí nechceli prichýliť pútnikov z Nazareta. Poučný, ale smutný obraz „chladného“ postoja človeka k človeku a Bohu, ktorý sa, žiaľ, čoraz viac vkráda do rodín v súčasnosti. Pre všetko iné sa v rodinách vytvára miesto, ale pre Sv. rodinu, pre Ježiša je miesta čoraz menej.

Sv. rodina aj dnes stojí pred dverami každého domu a rovnako klope a prosí o miesto

v našom príbytku. Ako je k tejto výzve vnútorne nastavená naša, moja rodina pred blízcami sa Vianocami? Ruší nás jej klopanie, alebo jej v láske otvárame „dvere“ nášho domu.

Pri ich klopaní si ani dostatočne neuvedomujeme čo otváraním dverí strácame a čo dostávame. Aký veľký je tento nepomer.

Tak málo od nás žiadajú, ale tak veľa prekročením prahu nášho domu prinášajú: lásku, pokoj, porozumenie, nádej, radosť, dobrotu, trpezlivosť, obetavosť, odpustenie, vernosť, atď., všetky potrebné dary, ktoré vytvárajú predpoklad na pevný základ v živote našich manželstiev a rodín.

Napriek tomu je však v niektorých rodinách pre milujúceho Boha „nedostatok miesta v dome“. A pritom chlad srdca, pýcha života, rôzne závislosti, sebeckosť a egoizmus, vnášajú do našich rodín rozvrat, nepokoj, smútok, plač, zranenia a vnútornú bolesť.

Sv. rodina aj dnes vytvára v našich rodinách priestor na jednotu, vzájomnú úctu, rodinné šťastie a na vnútornú silu pri prekonávaní životných ťažkostí. Ježiš, Mária a Jozef prahnú byť aj v našej rodine. Svojou prítomnosťou ju chcú liečiť, pomáhať jej, aby v nej bolo viac radosti ako smútku, viac lásky ako nenávisťi. Stačí len zachytiť klopanie a otvoriť dvere nášho domova.

Otvorme teda dvere Ježišovi, Márii a Jozefovi, aby v jednote s nimi boli v našich rodinách nielen Vianoce, ale aj ďalšie dni v roku naplnené opravdivou láskou, vzájomným porozumením a Božím požehnaním.

Milí farníci a obyvatelia našich obcí, všetkým vám prajem a vyprosujem milostiplné a požehnané Vianočné sviatky.

Váš duchovný otec Dušan

Pribiš a jeho obyvatelia na historických záberoch

Zberný dvor Pribiš

Prevádzkové dni a čas prevádzky (skúšobná prevádzka)

Piatok 14.00 – 17.00

Zoznam zložiek odpadov, ktoré je možné odovzdať na zbernom dvore:

- papier
- sklo
- plasty a tetrapaky
- šatstvo a textilie
- jedlé oleje a tuky
- drevo
- objemný odpad
- drobný stavebný odpad
- biologický odpad
- elektroodpad
- žiarivky
- elektroodpad obsahujúci NL
- obaly obsahujúce naberaciu látku
- oleje a tuky
- batérie a akumulátory
- farby, lepidlá, živice obsahujúce NL

Základné pravidlá na odovzdanie odpadu

Zberný dvor je zriadený pre fyzické osoby, ktoré majú **trvalý pobyt** v obci a majú **uhradený poplatok za odvoz a likvidáciu komunálneho odpadu**.

Občan je povinný sa preukázať platným dokladom totožnosti, riadiť sa pokynmi prevádzkového poriadku zberného dvora a osoby zodpovednej za prevádzku.

Občan je povinný priniesť odpad vytriedený na jednotlivé zložky odpadu

Kontakt na pracovníka: **0915 518 694**

Materská škola v Pribiši v novom školskom roku 2024/2025

dičia viedli svoje ratolesti prvý krát do MŠ. Plné očakávaní boli nielen deti, ale aj nová p. učiteľka Erika Šímkovičová a pani riaditeľka Dominika Klocháňová. Spôčiatku sme si zvykali na nových kamarátov a kamarátky, ale netrvalo dlho a po pár dňoch sme sa stali jednou rodinou. Každý týždeň si spoločne s deťmi pečieme tradičný pribišský kabáč, ktorým sa hostíme na desiate, zavárali sme si domáce sirupy zo šípok, ktoré sme v prírode nazbierali. Detičky ochutnali domáce maslo z kravskeho mlieka, pekli a zdobili medovníčky a mnoho ďalšieho pripravujeme, aby sme zachovávali tradície a viedli deti k pracovitosti. Na pomoc nám prišli aj páni policajti a pani policajtká, ktorí deťom spestrili denný režim a predstavili svoju prácu. Tešíme sa na príchod Svätého Mikuláša a usilovne pracujeme na prí-

Materská škola v Pribiši opäť otvorila svoje dvere 2. septembra, čím začala nový školský rok 2024/2025. Našu materskú školu navštevuje 20 detičiek. Niektorí ro-

prave vianočných trhov, ktoré pripravujeme pre všetkých občanov našej obce. Naším cieľom je pripraviť deti na vstup do základnej školy, ale taktiež ich vedieme k zodpovednému prístupu k práci, poriadkumilovnosti, láske k blížnemu, ochote vždy pomôcť, zachovávať tradície a upevňovať vzťah k prírode. Naša práca by sa nezaobišla bez šikovnej pani Lucie Ďaďovej, ktorá sa stará o čistotu, poriadok a plné brušká našich detí, šikovných pani kuchárov, ktoré nám pripravujú stravu v ZŠ s MŠ v Oravskom Podzámku, pánovi starostovi Rastislavovi Suroviakovi, ktorý nám pripravuje podmienky nato, aby sme sa mohli realizovať a taktiež rodičom, ktorí vkladajú dôveru do našich rúk pri starostlivosti o ich najcennejšie poklady. Tešíme sa na ďalšiu spoluprácu.

MŠ v Pribiši